

## Sag C-29/99

### Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber mod Rådet for Den Europæiske Union

»Internationale aftaler — konventionen om nuklear sikkerhed — afgørelse om  
tiltrædelse — forenelighed med Euratom-traktaten — Fællesskabets eksterne  
kompetence — Euratom-traktatens artikel 30 til 39«

Forslag til afgørelse fra generaladvokat F.G. Jacobs fremsat den  
13. december 2001 . . . . . I-11225  
Domstolens dom af 10. december 2002 . . . . . I-11281

### Sammendrag af dom

1. *Annullationssøgsmål — genstand — delvis annulation — betingelse — spørgsmålet om, hvorvidt de anfægtede bestemmelser kan udskilles — erklæring knyttet til Rådets afgørelse om godkendelse af Det Europæiske Atomenergifællesskabs tiltrædelse af konventionen om nuklear sikkerhed (Euratom-traktaten, art. 146)*

2. *Annulationssøgsmål — akter, der kan være genstand for søgsmål — Rådets afgørelse om godkendelse af Det Europæiske Atomenergifællesskabs tiltrædelse af en international aftale — ikke hjemmel i Euratom-traktaten for at indhente en forudgående udtalelse fra Domstolen — uden betydning (Euratom-traktaten, art. 146)*
  3. *Internationale aftaler — Rådets afgørelse om godkendelse af Det Europæiske Atomenergifællesskabs tiltrædelse af konventionen om nuklear sikkerhed — Rådets pligt til at sende en udtømmende angivelse af kompetencen (Euratom-traktaten, art. 101, stk. 2)*
  4. *Euratom — Fællesskabets beføjelser på området for nuklear sikkerhed — fastlæggelse ud fra en sondring mellem beskyttelsen af befolkningens sundhed og sikkerheden for kilderne til ioniserende stråling — udelukket*
  5. *Euratom — sundhedsbeskyttelse — Fællesskabets beføjelser på de områder, der er omfattet af konventionen om nuklear sikkerhed (Euratom-traktaten, art. 30-33 og 37)*
1. En beslutning kan annulleres delvis, forudsat at de elementer, der påstås annulleret, kan udskilles fra den øvrige del af beslutningen.
- tionens bestemmelser ikke er nævnt heri, påvirker på ingen måde retsvirkningerne af de bestemmelser, hvorom Rådet allerede har truffet afgørelse og ville således ikke ændre den anfægtede afgørelses materielle indhold.

For så vidt angår den erklæring, der er knyttet til Rådets afgørelse om godkendelse af Det Europæiske Atomenergifællesskabs tiltrædelse af konventionen om nuklear sikkerhed, er de elementer, hvis udeladelse skulle begrunde erklæringens ugyldighed, pr. definition ikke omfattet af erklæringen og kan derfor adskilles fra de bestemmelser, der er indeholdt i erklæringen. En annullation af erklæringens stk. 3 med den begrundelse, at visse af konven-

Den omstændighed, at erklæringen udgør en integrerende del af den anfægtede afgørelse, er herefter ikke til hinder for, at erklæringen annulleres, i det omfang den ikke nævner Fællesskabets beføjelser inden for de områder, der er omfattet af konventionen.

(jf. præmis 45-47)

2. Den omstændighed, at Euratom-traktaten ikke indeholder en bestemmelse om, at Domstolen ved at afgive en udtalelse kan tage stilling til foreneligheden med denne traktat af internationale aftaler, som Fællesskabet påtænker at tiltræde, er ikke til hinder for, at der for Domstolen i forbindelse med et annullationssøgsmål i henhold til Euratom-traktatens artikel 146 kan nedlægges påstand om, at der foretages en legalitetskontrol vedrørende en godkendelse af en afgørelse om tiltrædelse af en international konvention.

(jf. præmis 54)

Artikel 30, stk. 4, nr. iii), i konventionen om nuklear sikkerhed, som bestemmer, at når en organisation, for hvem det er muligt, bliver part i konventionen, sender den depositaren en erklæring, som opregner dens medlemsstater, og angiver, hvilke af konventionens artikler den omfattes af, og hvilken kompetence den har på det område, disse artikler gælder, skal, under hensyn til de øvrige kontraherende parter interesse, fortolkes sådan, at den erklæring, som omhandles i denne bestemmelse, skal indeholde en udtømmende angivelse af kompetencen. Det følger heraf, at Rådet i medfør af fællesskabsretten havde pligt til at vedlægge sin afgørelse om godkendelse af tiltrædelsen til konventionen en erklæring, som indeholdt en udtømmende angivelse af kompetencen.

3. Rådets godkendelse af Det Europæiske Atomenergifællesskabs tiltrædelse af en international konvention i henhold til Euratom-traktatens artikel 101, stk. 2, har den retsvirkning, at Kommissionen bemyndiges til at indgå aftalen inden for de rammer, der er fastsat i Rådets afgørelse. Når Rådet godkender tiltrædelsen af en international konvention uden forbehold, skal Rådet respektere de betingelser for en sådan tiltrædelse, der er fastsat i den pågældende konvention, fordi en afgørelse om tiltrædelse, der ikke er i overensstemmelse med disse betingelser, tilsidesætter Fællesskabets forpligtelser fra konventionens ikrafttræden. Det følger desuden af forpligtelsen til loyalt samarbejde mellem institutionerne, at Rådets afgørelse skal gøre det muligt for Kommissionen at handle i overensstemmelse med international ret.

(jf. præmis 67-71)

4. Der skal ikke med henblik på fastlæggelsen af Fællesskabets beføjelser foretages en kunstig sondring mellem beskyttelsen af befolkningens sundhed og sikkerheden for kilderne til ioniserende stråling.

(jf. præmis 82)

5. For så vidt angår Det Europæiske Atomenergifællesskabs beføjelser på de områder, der er omfattet af artikel 7, 14, 16, stk. 1 og 3, samt artikel 17-19 i konventionen om nuklear sikkerhed, følger det af Euratom-traktatens artikel 30-32, at Fællesskabet har en lovgivningsmæssig kompetence til med henblik på at sikre beskyttelse af sundheden at indføre en godkendelsesordning, som medlemsstaterne skal anvende. En sådan retsakt udgør således en foranstaltning, der supplerer de grundlæggende normer, som nævnes i Euratom-traktatens artikel 30. I medfør af Euratom-traktatens artikel 33, stk. 1, skal medlemsstaterne vedtage de love og administrative bestemmelser, der er egnede til at sikre overholdelsen af de grundlæggende normer, der er fastsat. I henhold til artikel 33, stk. 2, kan Kommissionen afgive »alle henstillinger med henblik på at sikre en harmonisering af de gældende bestemmelser i medlemsstaterne«. Medlemsstaterne skal meddele Kommissionen disse bestemmelser i medfør af Euratom-traktatens artikel 33, stk. 3. I henhold til Euratom-traktatens artikel 37 har Fællesskabet kompetence vedrørende »planer om bortskaffelse af radioaktivt spild i enhver form«, hvis iværksættelsen af denne plan kan antages at medføre en

radioaktiv kontaminering af en anden medlemsstats vande, jord eller luftrum.

Det følger heraf, at artikel 7 i konventionen om nuklear sikkerhed, som bestemmer, at hver kontraherende part skal indføre en lovgivning for nukleare anlægs sikkerhed, konventionens artikel 14, som vedrører sikkerhedsvurderinger af nukleare anlæg, artikel 16, stk. 1 og 3, som vedrører katastrofeberedskab, og artikel 17 til 19, som henholdsvis vedrører placering, udformning, opførelse og drift af nukleare anlæg, burde have været nævnt i det stykke i erklæringen, der angiver Fællesskabets beføjelser, der er knyttet til Rådets afgørelse om godkendelse af Det Europæiske Atomenergifællesskabs tiltrædelse af konventionen om nuklear sikkerhed.

(jf. præmis 89, 93 og 94, 103)